

O critică a „Raportului asupra prostituției și exploatării sexuale și a impactului acestora asupra egalității de gen” al lui Mary Honeyball, MEP

Stimați membri ai Parlamentului European,

Noi, semnatarii, vrem să ne facem cunoscută îngrijorarea profundă legată de “Raportul asupra prostituției și exploatării sexuale și impactului acestora asupra egalității de gen”, redactat de Mary Honeyball, MEP reprezentând Londra, care va fi supus votului în cadrul sesiunii plenare din 27 februarie 2014 a Parlamentului European. Raportul recomandă așa-numitul „Model Suedez” – în care cumpărarea serviciilor sexuale este criminalizată, dar vânzarea lor rămâne legală.

Scopul acestei scrisori nu este acela de a reitera argumentele împotriva Modelului Suedez. Credem că organizațiile lucrătorilor sexuali au demonstrat deja lipsa de eficacitate și pericolele acestui model și recomandăm puternic consultarea și ascultarea lor în privința politicilor și altor aspecte care îi afectează în mod direct.

Vrem să atragem atenția asupra inadvertențelor din acest Raport care este bazat în mare măsură pe date incorecte sau greșit interpretate. Sursele citate ori sunt studii care au fost discreditate, ori sunt selectate să se refere la circumstanțe speciale care nu reflectă experiențele multor persoane care muncesc ca lucrători sexuali. De asemenea, Raportul nu ia în considerare multe dovezi oferite de studii academice peer-reviewed care demonstrează problemele asociate cu modelul propus. Suntem îngrijorați că acest raport nu se ridică la standardele acceptabile pentru a fi baza unui vot ce ar avea un impact important și potențial periculos asupra unei populații deja marginalizate, i.e. imigranți și cetățeni UE care își câștigă existența oferind servicii sexuale cu plată.

Realizăm că subiectul propus spre vot este pentru mulți unul complicat sau inconfortabil. Totuși, vrem să vă rugăm să studiați dovezile abundente care contrazic afirmațiile din raportul Dnei Honeyball. Am compilat o selecție de informații din studii științifice care contrazic afirmațiile surselor menționate de Dna Honeyball, pe care o includem mai jos. Aceste dovezi indică în mod clar că raportul Dnei Honeyball este foarte părtinitor în alegerea surselor citate. Mai mult, nu ia în considerare nevoile lucrătorilor sexuali bărbați și transsexuali sau diversitatea cumpărătorilor de servicii sexuale. A baza orice politici pe un document atât de viciat metodologic, mai ales unul care ar avea un impact atât de negativ asupra drepturilor și bunăstării unui număr mare de persoane marginalizate, înseamnă a crea un precedent periculos.

Raportul Dnei Honeyball nu răspunde problemelor și pericolelor care îi înconjoară pe lucrătorii sexuali, ci produce date părtinoare, inexacte și infirmate. Credem că politicile trebuie să fie bazate pe dovezi solide și de aceea sperăm că veți vota împotriva moțiunii de criminalizare a clienților lucrătorilor sexuali. Am sugera în schimb că este important să existe o dezbatere atentă care ia în considerare cantitatea substanțială de informație academică concludentă, relevantă pentru subiect, cât și pozițiile lucrătorilor sexuali și grupurilor societății civile cu experiență îndelungată în munca cu lucrătorii sexuali.

Semnatari:

1. Dr. Nicola Mai, Professor of Sociology and Migration Studies, London Metropolitan University, UK/ Aix-Marseille Université, France
2. Dr. Maggie O'Neill, Professor of Criminology at Durham University, UK
3. Dr. Birgit Sauer, Professor of Political Science, Institute for Political Science, University of Vienna, Austria
4. Dr. Christian Groes-Green, Assistant Professor, Institute for Culture and Identity, Roskilde University, Denmark
5. Dr. Phil Hubbard, Professor of Urban Studies, School of Social Policy, Sociology and Social Research, and Director of Research, Faculty of Social Sciences, University of Kent, UK
6. Dr. Ine Vanwesenbeeck, Professor of Sexual Development, Diversity and Health, Department of Interdisciplinary Social Science/Child and Adolescent Studies, Utrecht University, The Netherlands
7. Christiane Howe, Sociologist / Researcher, Institute of Ethnology, Humboldt University Berlin, Germany
8. Dr. Rosie Campbell OBE, Visiting Research Fellow University of Leeds & Postgraduate Research Student University of Durham, UK
9. Dr. Jay Levy, Researcher & Consultant, UK
10. Dr. Katie Cruz, Lecturer, School of Law, Keele University, UK
11. Dr. Susann Huschke, Visiting Fellow, Institute for the Study of Conflict Transformation and Social Justice, Queen's University Belfast, UK
12. Dr. Jenny Künkel, Researcher and Lecturer in Geography, University Frankfurt a.M., Germany
13. Dr. Belinda Brooks-Gordon, CPsychol, Reader in Psychology and Social Policy, School of Psychological Sciences, Birkbeck, University of London, UK
14. Dr. Giulia Garofalo, Marie-Curie Post-Doctoral Fellow, Department of Gender Studies, Lund University, Sweden
15. Dr. Calogero Giametta, Sociologist, Post-Doctoral Fellow, Aix-Marseille Université, France
16. Dr. Jane Scoular, Professor in Law at the University of Strathclyde, UK
17. Dr. Mia Liinason, Post-Doctoral Fellow, Department of Gender Studies, Lund University, Sweden
18. Dr. Aneta Cekik, Assistant Professor of Political Science, Institute for Sociological, Political and Juridical Research, Ss. Cyril and Methodius University, Skopje, Macedonia
19. Dr. Tomasz Sikora, Assistant Professor at the English Department of the Pedagogical University of Cracow, Poland
20. Matthias Lehmann, PhD Candidate, Faculty of Law, Queens University Belfast, UK
21. Jane Pitcher, Postgraduate Research Student, Dept of Social Sciences, Loughborough University, UK
22. Stanimir Panayotov, PhD Student in Comparative Gender Studies, Central European University, Budapest, Hungary
23. Dr. Agata Dziuban, Faculty Member, Institute of Sociology, Jagiellonian University, Poland
24. Ania Ratecka, PhD Candidate, Institute of Sociology, Jagiellonian University, Poland
25. Dr. Daniela Danna, Researcher, Faculty of Political Science, University of Milan, Italy
26. Dr. Ronald Weitzer, Professor of Sociology at George Washington University, USA

27. Dr. Heidi Hoefinger, Adjunct Professor, Department of Anthropology, John Jay College of Criminal Justice, City University of New York, USA
28. Dr. Tuppy Owens, Founder and Director of the Outsiders Trust and the TLC Trust, UK
29. Anna Głogowska-Balcerzak, PhD Candidate, Faculty of Law and Administration, University of Lodz, Poland
30. Dr. Kaoru Aoyama, Associate Professor in Sociology, Graduate School of Intercultural Studies, Kobe University, Japan
31. Dr. Carole S. Vance, Associate Professor of Sociomedical Sciences, Mailman School of Public Health, Columbia University, USA
32. Dr. Sealing Cheng, Associate Professor, The Chinese University of Hong Kong, China
33. Dr. Kerwin Kaye, Assistant Professor of Sociology, State University of New York College at Old Westbury, USA
34. Dr. Gillian Abel, Associate Professor of Public Health, Department of Population Health, University of Otago, New Zealand
35. Dr. Jan Jordan, Associate Professor, Institute of Criminology / Te Pou Haratutanga, Victoria University of Wellington, New Zealand / Aotearoa
36. Dr. Melissa Ditmore, Research consultant, Editor, Encyclopedia of Prostitution and Sex Work, USA
37. Dr. Pardis Mahdavi, Associate Professor and Chair, Department of Anthropology, Pomona College, USA
38. Dr. Svati P. Shah, Assistant Professor, Department of Women, Gender and Sexuality Studies, University of Massachusetts, Amherst, USA
39. Dr. Elizabeth Pisani, Epidemiologist, Director, Ternyata Ltd. Public Health Consultancy, UK
40. Dr. Smarajit Jana, Public Health Specialist, Former Technical Advisor at UNAIDS, Principal at the Sonagachi Research and Training Institute, Kolkata, India
41. Maria Tonini, PhD Candidate, Department of Gender Studies, Lund University, Sweden
42. Slavcho Dimitrov, PhD Candidate in Gender Studies and Philosophy, Euro-Balkan University, Skopje, Macedonia / MPhil Candidate in Multi-Disciplinary Gender Studies, University of Cambridge
43. Rafał Majka, PhD Candidate in Cultural Studies, University of Social Sciences and Humanities, Warsaw, Poland
44. Dr. Anne Mulhall, Director, Centre for Gender, Culture and Identities, University College Dublin, Republic of Ireland
45. Dr. Ole Martin Moen, Postdoctoral Fellow in Ethics, University of Oslo, Norway
46. Dr. Hendrik Wagenaar, Department of Town and Regional Planning, University of Sheffield, UK
47. Dr. Frances M. Shaver, Professor of Sociology, Concordia University, Montreal, Canada
48. Dr. May-Len Skilbrei, Professor, Department of Criminology and Sociology of Law, University of Oslo, Norway
49. Dr. Calum Bennachie, Gender Studies Expert, New Zealand Prostitutes Collective
50. Dr. Yuko Higashi, Professor of Social Work, Osaka Prefecture University, Japan
51. Dr. Graham Ellison, Reader in Criminology, School of Law, Queen's University Belfast, UK

52. Dr. Cecilia Benoit, Professor of Sociology, University of Victoria, Canada
53. Dr. Rebecca Pates, Professor of Political Science, University of Leipzig, Germany
54. Dr. Alexandra Oliveira, Professor at the Centre of Psychology, University of Porto, Portugal
55. Dr. Rachel Phillips, Sociologist, Centre for Addictions Research of British Columbia, University of Victoria, Canada
56. Chris Atchison, Research Associate, Department of Sociology, University of Victoria, Canada
57. Dr. Mikael Jansson, Sociologist, Centre for Addictions Research of BC, University of Victoria, Canada
58. Lauren Casey, PhD Candidate, Social Dimensions of Health, University of Victoria, Canada
59. Dr. Bill McCarthy, Professor and Chair, Department of Sociology, University of California Davis, USA
60. Dr. Marie Bruvik Heinskou, Assistant Professor and Research Coordinator, Department of Sociology, University of Copenhagen, Denmark
61. Dr. Isabel Crowhurst, Lecturer in Sociology and Criminology, Kingston University, UK
62. Dr. Rutvica Andrijasevic, School of Management, University of Leicester, UK
63. Ewa Krzaklewska, Researcher, Institute of Sociology, Jagiellonian University in Cracow, Poland
64. Justyna Struzik, Researcher, Institute of Sociology, Jagiellonian University in Cracow, Poland
65. Izabela Ślęzak, PhD Candidate, Institute of Sociology, University of Lodz, Poland
66. Sine Plambech, Anthropologist, Researcher, Specialist in sex work related migration and human trafficking in Nigeria, Thailand and Europe, Danish Institute for International Studies, Denmark
67. Baerbel Heide Uhl, Political Scientist, International Consultant on Anti-Trafficking Politics, Berlin, Germany
68. Alexandre Teixeira, PhD Candidate, Centre of Psychology, University of Porto, Portugal
69. Filipa Alvim, Researcher, CRIA Portuguese Network Centre for Anthropological Research, Lisbon, Portugal
70. Nélson Ramalho, PhD Candidate in Social Work, Center for Research and Studies in Sociology, University Institute of Lisbon, Portugal

18 februarie 2014

Informații ce contrazic sursele utilizate de către Mary Honeyball

[nota de subsol 1, pagina 6]

Privind „impactul direct al politicilor în privința prostituției asupra dimensiunii traficului ființelor umane” (Sigma Huda, 2006) există dovezi suficiente că un astfel de impact nu poate fi dovedit. După cum afirmă Raportorul olandez asupra traficului ființelor umane și violenței sexuale împotriva copiilor „nu este (încă) posibil să dăm un răspuns, pe baza statisticilor, întrebării asupra măsurii în care legalizarea prostituției duce la creșterea traficului de persoane. Un răspuns ar necesita analiza comparativă a traficului uman vizibil și invizibil, și pentru

aceasta sunt necesare date mai solide – atât cantitative cât și calitative – despre traficul uman vizibil și invizibil¹.

[nota de subsol 2, pagina 6]

Dna Honeyball scrie că „Raportul comun al orașului Amsterdam și al Ministerului Justiției Olandez ... afirmă că jumătate din activitățile comerciale de prostituție cu permis au unul sau mai mulți manageri cu cazier penal”.

Dna Honeyball nu citează exact sursa, dar pare să se refere la raportul din 2011 „Abordarea în comun a crimei (organizate) semnificative din inima Amsterdamului. Contexte, tendințe, perspective”, scris de Project Group Emergo și comandat de orașul Amsterdam și Ministerul Securității și Justiției².

În raport, referința la managerii cu cazier penal se găsește la pagina 194. În primul rând trebuie reținut că raportul se ocupă numai de Postcodegebied 1012 (zona cu cod poștal 1012) și că activitățile comerciale la care se referă sunt cafenele și nu, cum afirmă ea, activități comerciale de prostituție cu permis”.

Raportul afirmă ca din cele 560 de persoane angajate în cafenele în zona de cod poștal 1012, 145 (25.9%) au cazier penal, din care 10.3% pentru infracțiuni cu violență. Raportul afirmă de asemenea că în 52 de cafenele, *mai mult de jumătate* dintre proprietari și manageri au cazier penal și în 6 cafenele toți aceștia au cazier penal. Cercetătorii au constatat că un număr neașteptat de mare de proprietari și manageri au abuzat fizic și verbal reprezentanții autorităților în trecut. De remarcat însă că numărul total al cafenelelor din zona de cod poștal 1012 este 76.

Dna Honeyball a înțeles deci complet greșit acest pasaj. *Nu mai mult de jumătate*, ci aproximativ un sfert din proprietari și manageri ai cafenelelor au cazier penal. „Mai mult de jumătate” se referea numai la 52 din 76 cafenele, și acestea nu erau „activități comerciale de prostituție cu permis”.

Un număr de persoane angajate de aceste cafenele au fost într-adevăr implicate în infracțiuni, dar acestea au fost legate de droguri (21%), infracțiuni rutiere (17.2%) sau infracțiuni cu violență (10.3%). Alte contravenții includ încălcarea legislației în privința armelor, participarea în organizații criminale și spălarea de bani.

Dna Honeyball citează însă acest pasaj în sprijinul argumentului său că „acolo unde proxenetismul este legal, crima organizată este un actor major”. Deși autorii indică o legătură clară între crima organizată și traficul cu femei, ei nu menționează însă o conexiune cu legalitatea proxenetismului, ci numai cu anumite activități comerciale din Amsterdam.

Apoi, recomandările lor nu includ criminalizarea proxenetismului, ci, afirmă ei, este „vital să recunoaștem că pentru a combate crima organizată semnificativă din această zonă este necesară o strategie la fel de complexă ca și problema. Propunerile simpliste de remedii rapide sunt incompatibile cu realitatea, și de aceea nu aduc nicio soluție”.

Trebuie remarcat că la paginile 172 și 185 raportul examinează partea unde se oferă servicii sexuale din zona de cod poștal 1012. Dar autorii *nu* oferă date despre cazierile penale

¹ Dutch Rapporteur on Trafficking in Human Beings and Sexual Violence against Children. Does legalised prostitution generate more human trafficking? (November 2013) URL: (http://www.dutchrapporteur.nl/Images/dutch-rapporteur.does-legalised-prostitution-generate-more-human-trafficking.2013_tcm64-524914.pdf)

² Gemeente Amsterdam, Ministerie van Veiligheid en Justitie; Projectgroep Emergo “Emergo – De gezamenlijke aanpak van de zware (georganiseerde) misdaad in het hart van Amsterdam. Achtergronden, ontwikkelingen, perspectieven” (2011) p. 172-185, 194 URL: (http://www.websitevoordepolitie.nl/public/file/Emergo_Binnenwerk_304pp_LR.pdf)

ale proprietarilor și managerilor de activități comerciale sexuale așa cum o fac pentru cei din cafenele.

[note de subsol 1+2, pagina 7]

Dna Honeyball o citează aici pe Melissa Farley, a cărei credibilitate academică și generalizări și universalizări în privința muncii sexuale au fost puse la îndoială atât de către persoane din mediul academic, cât și de Judecătoarea Susan G. Himel a Curții Superioare de Justiție din Ontario. Credem că fragmentele și sursele de mai jos ridică îndoieli rezonabile în privința includerii cercetărilor Dr. Farley în raportul Dnei Honeyball.

Judecătoarea Himel afirmă în decizia *Bedford c. Canada*³: „Deși Dr. Farley a studiat extensiv prostituția, implicarea sa activistă pare să-i fi afectat opiniile. De exemplu, afirmația categorică din declarația Dr. Farley cum că prostituția este inerent violentă pare să contrazică propriile sale rezultate care arată că prostituatele care lucrează în locații interioare întâlnesc în general mai puțină violență. Mai mult, în declarația sa nu își contextualizează opinia privind legătura causală dintre sindromul de stres posttraumatic și prostituție, mai exact că acesta poate fi cauzat de evenimente nelegate de prostituție”.

Limbajul utilizat de Dr. Farley este uneori incendiar și îi slăbește concluziile. De exemplu, comentarii de tipul „prostituția este pentru comunitate ceea ce este incestul pentru familie”⁴ și „așa cum pedofilii își justifică asaltul sexual asupra copiilor..., bărbații care utilizează prostituate dezvoltă scheme cognitive elaborate pentru a-și justifica cumpărarea și utilizarea femeilor”⁵ îi fac opiniile mai puțin convingătoare. Dr. Farley a afirmat în timpul interogatoriului că unele din opiniile sale despre prostituție au fost formate înainte să-și desfășoare cercetarea, inclusiv „că prostituția vătămează femeile, că prostituția este prin natura sa abuzivă și că prostituția constă în plata unei femei de către bărbați pentru dreptul de a o viola”. De aceea, din aceste motive, dau mai puțină greutate dovezilor aduse de Dr. Farley”.

Potrivit lui Ronald Weitzer⁶ (2005), Dr. Farley privește „distanța dintre prostituția forțată și voluntară ca un mit” și aduce „puține contribuții înțelegerii” violenței din prostituție.

Dr. Calum Bennachie⁸ a depus o plângere la Asociația Americană de Psihologie prin care cere revocarea statutului de membru al Dr. Farley. Pe 115 pagini, el enumeră dovezi detaliate în sprijinul punctului său de vedere cum că „Dr. Farley repetă zvonuri nefondate ca fiind fapte” și „induce în eroare în mod deliberat”⁹.

³ A se vedea *Bedford Bedford c. Canada* (Attorney General) [353-356] (2010) URL: (www.canlii.org/en/on/onsc/doc/2010/2010onsc4264/2010onsc4264.html).

⁴ M. Farley, *Prostitution, Trafficking, and Traumatic Stress*. Binghamton, NY: Haworth, 2003. p. XVI.

⁵ J. Macleod, M. Farley, L. Anderson, J. Golding, *Challenging Men's Demand for Prostitution in Scotland*, Women's Support Project (2008) p. 19.

⁶ Ronald Weitzer este profesor de Sociologie la George Washington University. Este expert în industria sexului, în particular politicile Americane și aplicarea legilor în domeniul prostituției și traficului sexual. Un proiect al său recent terminat a inclus o cercetare de teren extensivă asupra sistemelor de prostituție legală din Europa.

⁷ R. Weitzer, *Flawed Theory and Method in Studies of Prostitution, Violence Against Women* Vol. 11 No. 7 (2005) p. 934-949 URL (http://www.gwu.edu/~soc/docs/Weitzer/Flawed_Theory.pdf).

⁸ Calum Bennachie este doctor în Studii de Gen al Victoria University of Wellington și lucrează în acest moment ca și coordonator al New Zealand Prostitutes Collective.

⁹ C. Bennachie, *Request to the APA [American Psychological Association] to revoke Melissa Farley's Membership*, (2011) URL (<http://tinyurl.com/nwntz87>).

[nota de subsol 3, pagina 7]

Dna Honeyball trimite aici la „studii asupra cumpărătorilor de sex” compilate sub titlul „Cercetări și studii despre utilizatorii de prostituate” pe site-ul European Women’s Lobby. În plus față de faptul că aceasta nu este în nici un caz o metodă potrivită de citare, nu mai puțin de 5 din cele 13 studii menționate au avut-o co-autor pe Dr. Melissa Farley. Alte surse includ materiale fără peer-review și surse care definesc cumpărătorii de sex ca exclusiv bărbați, și lucrătorii sexuali ca exclusiv femei și/sau victime ale exploatării sexuale (e.g. Månsson, Sven-Axel; Hughes, Donna M.; Coy, Horvath, Kelly; CATW). Există alte surse independente despre cumpărătorii de servicii sexuale (e.g. Brooks-Gordon 2010; Sanders, 2008) care prezintă o diversitate considerabilă a clienților lucrătorilor sexuali. Datele arată că multe interacțiuni sexuale comerciale au loc între adulți care consimt și tranzacțiile au loc fără dificultăți.

Omiterea lucrătorilor sexuali bărbați și transsexuali în raportul Dnei Honeyball este frapantă, și alegerea de a trimite la site-ul European Women’s Lobby (EWL) fără a cita adecvat rezultatele și sursele la care se dorește să se refere face imposibilă ignorarea atitudinii părtinitoare a Dnei Honeyball în selectarea surselor.

Selecțiile părtinitoare și presupunerile greșite și grosiere în privința muncii sexuale se reflectă și în site-ul și publicațiile EWL, care definesc prostituția ca o formă de violență asupra femeilor (făcând invizibili lucrătorii sexuali bărbați și trans) și ignoră informații semnificative, e.g. provenite de la organizații membre ale Națiunilor Unite sau World Health Organisation.

Există totuși o masă mai amplă de dovezi că de fapt criminalizarea cumpărării de servicii sexuale nu numai că nu a redus traficul de persoane (sau răspândirea muncii sexuale), dar a creat și un mediu care crește stigma atașată muncii sexuale și supune lucrătorii sexuali la un risc mai ridicat de violență; mai multe studii concluzionează că decriminalizarea muncii sexuale, inclusiv a clienților lucrătorilor sexuali, îmbunătățește siguranța lucrătorilor sexuali. Mai jos se află o selecție de citate care susțin acest argument: „În contextele în care este decriminalizată, industria sexului se poate afla sub incidența aceluiași legi generale despre siguranța și igiena muncii și protecții anti-discriminare ca alte industrii. Recunoașterea legală a muncii sexuale ca ocupație le permite lucrătorilor sexuali să aibă acces la beneficii, să formeze și să se alătore sindicatelor și să acceseze servicii bancare, de asigurare, transport și pensie asociate locului de muncă. (...) Legile care criminalizează munca sexuală și industria sexului ar trebui puse în discuție, luând în considerare impactul negativ al acestor legi asupra sănătății publice și drepturilor lucrătorilor sexuali. Pentru ca lucrătorii sexuali să poată să se bucure complet de drepturile legale la sănătate și siguranță la locul de muncă este nevoie de decriminalizare. Pentru decriminalizarea muncii sexuale este necesară abrogarea legilor care criminalizează explicit munca sexuală sau clienții lucrătorilor sexuali...” (UNDP, 2012)¹⁰.

„Criminalizarea muncii sexuale contribuie la crearea unui mediu în care violența împotriva lucrătorilor sexuali este tolerată, ceea ce îi lasă pe aceștia mai puțin protejați de ea” (WHO, 2005)¹¹.

„Guvernul statal al New South Wales (care include Sydney) a raportat că decriminalizarea muncii sexuale a redus nivelul de exploatare a femeilor care lucraseră anterior pentru sindicate ale crimei organizate și ilegale” (GAATW, 2007)¹².

¹⁰ UNAIDS, UNDP, UNFPA, Sex Work and the Law in Asia and the Pacific (UNDP, 2012) p. 6-7 URL: (<http://www.undp.org/content/dam/undp/library/hiv/aids/English/HIV-2012-SexWorkAndLaw.pdf>).

¹¹ WHO, Violence against sex workers and HIV prevention, Information Bulletin Series, Number 3 (2005) p. 1 (<http://www.who.int/gender/documents/sexworkers.pdf>).

„Deși există membrii ai forțelor de ordine, lucrători sociali și foști lucrători sexuali care afirmă că interdicția [în Suedia] a ajutat la reducerea prostituției și traficului și controlul clienților fără să aibă efecte adverse, rapoartele și documentele cu bază științifică și nu ideologică nu susțin aceste afirmații de succes” (Dodillet, Östergren, 2011)¹³.

„Asigurările că legea [suedeză despre cumpărarea de sex] nu va fi în detrimentul celor ce vând sex, nu par de încredere deoarece aboliționismul suedez, cât și alte legi și politici, au făcut rău lucrătorilor sexuali. În ciuda afirmațiilor că lucrătorii sexuali sunt protejați de repercusiuni legale și intervențiile autorităților prin criminalizarea doar a cumpărătorilor de sex, lucrătorii sexuali întâmpină dificultăți cu autoritățile, forțele de ordine, serviciile sociale și în a obține acces la servicii... În plus, nu există dovezi cum că legea cumpărării de sex a reușit să scadă nivelul prostituției așa cum se intenționa” (Levy and Jakobsson, *în curând*)¹⁴.

Un raport din 2012 al poliției suedeze arată că între 2008 și 2011, infracțiunile conform legii suedeze de criminalizare a cumpărării de sex din 1999 au crescut, inclusiv infracțiuni de trafic de persoane și cumpărare de servicii sexuale. Raportul afirmă că „numărul de rapoarte ale poliției, investigații preliminare inițiate, și urmăriri penale pentru trafic de persoane și infracțiuni similare în aceeași perioadă au crescut de asemenea” (Swedish National Police Board, 2012)¹⁵ Acestea nu indică succesul legii în a-și atinge țelul de abolire (sau chiar descreștere) a muncii sexuale și traficului de persoane.

Global Network of Sex Work Projects (NSWP) comentează astfel raportul menționat: „Nu pare să fi existat o reducere a muncii sexuale așa cum le place să afirme susținătorilor Modelului Suedez. Un raport recent al poliției suedeze făcut public în 2012 afirmă că numărul de saloane de masaj thailandez (cunoscute ca oferind servicii sexuale spre vânzare) în Stockholm a crescut de la 90 în 2009 la peste 250 în 2011/12, iar în întreaga Suedie numărul estimat de saloane de masaj thailandez este 450. Aceasta nu este în nici un caz o reducere” (NSWP, 2013)¹⁶.

[nota de subsol 2, pagina 10]

Dna Honeyball citează aici un raport al guvernului german din 2007¹⁷, dar atribuie incorect „legalizarea prostituției” ca fiind responsabilă pentru faptul că o treime din procurorii

¹² Global Alliance Against Traffic in Women, Collateral Damage – The Impact of Anti-Trafficking Measures on Human Rights around the World (GAATW, 2007) p. 51 URL: (http://www.gaatw.org/Collateral%20Damage_Final/singlefile_CollateralDamagefinal.pdf).

¹³ Ö. Dodillet, The Swedish Sex Purchase Act: Claimed Success and Documented Effects, Conference paper presented at the International Workshop: Decriminalizing Prostitution and Beyond: Practical Experiences and Challenges. The Hague, March 3 and 4, 2011 URL: (<http://gup.ub.gu.se/records/fulltext/140671.pdf>).

¹⁴ Levy and Jakobsson, Sweden’s Abolitionist Discourse and Law: Effects on the Dynamics of Swedish Sex Work and on the Lives of Sweden’s Sex Workers, Criminology & Criminal Justice (în curând).

¹⁵ Swedish National Police Board, Trafficking in human beings for sexual and other purposes. Situation Report 12 (2012) URL: (https://www.polisen.se/Global/www%20och%20Intrapolis/Informationsmaterial/01%20Polisen%20nationellt/Engelskt%20informationsmaterial/Trafficking_1998_Trafficking_report_13_20130530.pdf).

¹⁶ Global Network of Sexwork Projects, NSWP Statement. Decision by the European Parliament Women’s Rights and Gender Equality Committee to support the criminalisation of clients (2013) p. 2 URL: (http://www.nswp.org/sites/nswp.org/files/NSWP%20Statement_FEMM_Crim_Clients_Final.pdf).

¹⁷ Federal Ministry of Family Affairs, Senior Citizens, Women and Youth, Report by the Federal Government on the Impact of the Act Regulating the Legal Situation of Prostitutes (Prostitution Act)

germani credeau că „urmărirea penală pentru trafic de persoane și proxenetism” a devenit mai dificilă. Propoziția corectă și completă din raport este „34.5% (19) credeau că *abolirea promovării prostituției* a făcut munca lor de urmărire penală pentru trafic de persoane și proxenetism mai dificilă”. Această afirmație se referă la faptul că „promovarea prostituției” nu mai era pedepsită de lege; în loc, „exploatarea prostituatelor” a devenit pedepsită.

Acei 19 procurori germani, trebuie observat, făceau parte din 55 de reprezentanți ai oficiilor publice de procuratură care au oferit în mod voluntar o evaluare a situației, dintre care 33 au spus că nu văd „nicio legătură între Legea Prostituției și posibilitățile legale de urmărire penală pentru infracțiuni”. Cum afirmă raportul, „marea majoritate a reprezentanților oficiilor publice de poliție și procuratură intervievați spun că noua Lege nu a adus nici o schimbare majoră în domeniul lor de activitate”.

Astfel, din nou, Dna Honeyball a interpretat greșit, în mod substanțial, una din sursele sale. În loc să citească raportul original, ea pare să fi citat pasajele în discuție din raportul Equality Now menționat în nota de subsol 1 de la aceeași pagină, pentru că raportul Equality Now face aceeași afirmație incorectă.

Un raport din 2012 al State Office of Criminal Investigations din North Rhine-Westphalia (NRW), statul cu cea mai mare populație al Germaniei, coroborează rezultatele din raportul din 2007 menționat mai sus concluzionând că nu există nici un efect identificabil al Legii Prostituției asupra situației victimelor traficului cu persoane. Raportul afirmă de asemenea că, în ciuda unei frecvențe mai mari de controale în NRW, numărul de victime al traficului de persoane în scopul exploatării sexuale a continuat să scadă.¹⁸

În privința reportajului revistei de știri germane Der Spiegel, la care Dna Honeyball se referă de asemenea, o analiză a doi cercetători germani a ajuns la următoarea concluzie:

„Reportajul plin de greșeli nu urmărește, totuși, numeroase aspecte relevante pentru prevenția și pedepsirea traficului de persoane, inclusiv protecția victimei. Greșește de asemenea prin neincluderea unor dovezi factuale necesare în dezbateră globală mai largă despre traficul de persoane, care este și despre drepturi ale muncii, migrație, lanțuri de aprovizionare sustenabile și drepturile omului. Der Spiegel contribuie astfel la o dezbatere foarte limitată a traficului de persoane și la o dezbatere greșită a muncii sexuale”¹⁹.

Scrisoarea și contra-raportul de mai sus au fost scrise de Matthias Lehmann împreună cu Jay Levy, Nicola Mai și Jane Pitcher.

(2007) p. 16,47 URL: (www.bmfsfj.de/RedaktionBMFSFJ/Broschuerenstelle/Pdf-Anlagen/bericht-der-br-zum-prostg-englisch.property=pdf;bereich=bmfsfj,sprache=de,rwb=true.pdf).

¹⁸ Landeskriminalamt Nordrhein-Westfalen, Menschenhandel zum Zweck der sexuellen Ausbeutung. Lagebild Nordrhein-Westfalen 2012 (2012) p. 4-6 URL: (http://www.polizei-nrw.de/media/Dokumente/Behoerden/LKA/Lagebild_MH_2012.pdf).

¹⁹ D. Lehmann, Does legal prostitution really increase human trafficking in Germany? Feminist Ire (2012) URL: (<http://wp.me/p1NLSO-eb>).